

SUCHOLOŽSKÉ LISTY

WWW.SUCHALOZ.CZ

ČÍSLO 2

ROČNÍK XX/2021

Slovo starosty

„Čí sú hody naše hody“, tak se nám to vážení občané blíží – jedna z největších kulturních akcí naší obce, doba setkávání a zábavy. Když tak nad tím přemýšlím, tak od loňských hodů, se žádná kulturní akce v naší obci nemohla konat a s lidmi, které máme rádi jsme se viděli mnohem méně. Nechybí nám to? Neomezila epidemie a vláda něco, co je pro život zásadní? Zákaz nebo omezení pořádání jakýchkoli akcí, omezení cestovat nebo se vidět s přáteli většine z nás chybí. Člověk je tvor společenský,

a doba, kdy bylo všechno zavřeno, byla hodně dlouhá. Samozřejmě k tomu byly pádné důvody, ale spíše jsou úvahy, zda tomu všemu nešlo nějak předejít, něco udělat jinak – velké obchodní domy otevřené, školy zavřené atd. Následkem uzavření všeho bude i to, že spousta akcí může zaniknout. Už i teď jsou velké obavy, např. kolik fotbalových klubů, hospod nebo živností bude pokračovat, a co to udělá s mládeží a naší budoucností. Ono totiž člověk je tvor společenský, ale jak život zejména ve větších městech ukazu-

je i tvor pohodlný a přizpůsobivý.

Já ale doufám, že my, „Sucholožané“, jsme se nezapomněli bavit, že nám chybí kontakty s lidmi, a že si letošní hody společně užijeme, protože kultura a setkávání lidí má za následek krásnou věc – spojuje. Dává životu Smysl! Vytváří zážitky a příběhy.

Chtěl bych Vám popřát klidný zbytek prázdnin s úžasnými příběhy! Těšme se společně, že se potkáme na ty naše Hody!

*Zdraví Vás starosta,
Václav Bujáček*

Slatinka - dětský folklórní soubor

V tomto školním roce Slatinka opět nemohla vystupovat. Věříme, že v příštím to bude všechno mnohem lepší. ALE!

Na pultech knihkupectví se objevila novinka Dětské lidové písně z Uherskobrodsko a i z ostatního Slovácka pana Lubomíra Mála.

Tady můžete nalézt plno krásných dětských písní a také informace o dětských folklórních souborech našeho okolí a samozřejmě i o Slatince.

Mgr. Hana Beníčková, vedoucí souboru

Postupujeme do vyšší ligy ...

5. ročník

„Smysl hry není ve vítězství, ale ve hře samé.“ Jack London

ZŠ Suchá Loz školní léta 2016 - 2021

OBECNÍ STAVBY

JAK JDE JEJICH REALIZACE

Letos se zastupitelstvo obce díky nižším příjmům rozhodlo realizovat pouze ty stavby, na které jsme získali dotaci nebo kterou si zrealizujeme sami - svépomocí. Jedná se tedy o:

1. Rekonstrukce chodníků, veřejného osvětlení, vodovodu, včetně rozvodu chráničky pro optické kabely - III. etapa – Pokračujeme v další etapě, která navazuje na loňský rok – pokračujeme v rekonstrukci vodovodu, veřejného osvětlení, pokládáme optiku a v části „Kopánka“ ještě rozšiřujeme a opravujeme chodníky. Na tuto akci obec získala dotaci na rekonstrukci vodovodu ze Zlínského kraje.

2. Revitalizace vodní nádrže „Losy“ – Proběhlo odbahnění, vybudování dvou tůní a odkalovací nádrže a veškeré terénní úpravy. V současnosti probíhají práce na výpustním objektu – čištění, sanace, opravy aj. Tato akce je z 90 % dotována z operačního prostředí životní prostředí.

3. Vybudování veřejného osvětlení a položení optického kabelu – Stavbu realizujeme svépomocí. Jedná se o vybudování veřejného osvětlení s pokládkou optického kabelu směrem od „Kopánky“ k přehradě Ordějov.

4. Oprava lávek přes potok „Nivnička“ – I na tuto akci jsme získali dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Chtěli jsme opravit všechny lávky, ale při povolování jsme zjistili, že některé jsou umístěny na pozemcích Povodí Moravy, kde nyní řešíme převod pozemků do majetku obce. V této etapě tedy proběhne oprava lávek u školy a u kapličky sv. Cyrila a Metoděje. Díky nižším příjmům, jak jsem psal již dříve, jsme se rozhodli tuto stavbu udělat až v příštím roce na jaře, což podmínky dotace umožňují.

5. Napojení asfaltu na cyklostezku – Obec ve spolupráci s obcemi Stará Myjava a Poriadie podala v roce 2020 žádost o dotaci v programu přeshraniční spolupráce - „Rozvoj sítě cyklistických cest pod Velkou Javorinou“, kód projektu NFP 304020X206, podpořeného z OP Interreg V-A Slovenská republika – Česká republika 2014 – 2020. Letos nám byla dotace „přiklepnuta“ a v současnosti připravujeme podklady pro výběrové řízení na dodavatele stavby. Pokud půjde vše dle plánu, chtěli bychom stavbu zrealizovat ještě letos na podzim.

Samozřejmě pokračujeme s přípravou dalších záměrů – vybudování zvonice na „Vinohrádkách“, příprava mokřadu za statkem „Volenov“, lesní cesta „Březina“, obnova autobusových zastávek aj.

„SUCHÁ LOZ – OPRAVA VODOVODU – ÚSEK X A XI“

V roce 2020 obec požádala Zlínský kraj o poskytnutí dotace na realizaci další etapy oprav obecního vodovodu v části obce zvané „Kopánka“. Provedení oprav bylo naplánováno na letošní rok a navazuje na úseky opravené v předcházejících letech. Letos

tedy přišly na řadu dva úseky starého vodovodního potrubí X a XI o délce 989 m v ulicích se zástavbou rodinnými domy, které je nahrazováno novým porubím PE 110 mm a PE 90 mm. Zlínský kraj poskytl z programu Podpora vodohospodářské infrastruktury

dotaci ve výši 1 317 000,- Kč, což z celkových nákladů na realizaci akce činí 49,98 %.

OBEC ZÍSKALA DOTACI NA NAPOJENÍ CYKLOSTEZKY

INTERREG V-A
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA

SPOLOČNE BEZ HRANÍC

Obec ve spolupráci s obcemi Stará Myjava a Poriadie podala v roce 2020 žádost o dotaci v programu přeshraniční spolupráce - „Rozvoj sítě cyklistických cest pod Velkou Javorinou“, kód projektu NFP 304020X206, podpořeného z OP Interreg V-A Slovenská republika – Česká republika 2014 – 2020. Letos nám byla dotace „přiklepnuta“ a v současnosti připravujeme podklady pro výběrové řízení na dodavatele stavby. Pokud půjde vše dle plánu chtěli bychom stavbu zrealizovat ještě letos na podzim.

Informace o projektu:

Společný projekt tří partnerů obec Stará Myjava, obec Poriadie a obec Suchá Loz. Výstavba/rekonstrukce cyklostezek a cyklotras zlepšujících přístup a propojení kulturních přírodně významných lokalit v přeshraničním regionu, včetně doplňkové infrastruktury.

Úprava povrchu z asfaltobetonu v délce 420 m zajistí bezpečný průjezd cyklistů při příjezdu do centra obce.

Stará Myjava

příspěvek ERDF 446 460,52 EUR
národní financování 52 524,76 EUR
spolu účast žadatele 26 262,39 EUR
celkem 525 247,67 EUR

Poriadie

příspěvek ERDF 134 894,52 EUR
národní financování 15 869,94 EUR
spolu účast žadatele 7 934,98 EUR
celkem 158 699,44 EUR

Suchá Loz

příspěvek ERDF 152 141,92 EUR
národní financování 8 949,52 EUR
spolu účast žadatele 17 899,06 EUR
celkem 178 990,50 EUR

EÚ (EFRR)	733 496,96 EUR
státní rozpočet	77 344,22 EUR
obce	52 096,40 EUR
celkem:	862 937,58 EUR

INZERCE

NABÍZÍM VÝUKU
HRY NA
VIOLONCELLO
V ZUŠ BÁNOV/UH.BROD

EVA HORŇÁKOVÁ
TEL.: 608807776
[HTTPS://ZUS-UB.CZ](https://zus-ub.cz)

ZKOUŠKA NOVÉHO APLIKAČNÍHO SYSTÉMU PRO INFORMOVANOST OBČANŮ

V rámci zkvalitňování služeb naší obce, jsme z různých nabídek vybrali aplikaci „Česká obec“, která se nám zdá pro naše potřeby nejvhodnější. Je to aplikace pro okamžité předávání informací na Vaše telefony. Níže je uveden popis jak o aplikaci samotné, tak i o její instalaci atd.

Je to užitečná pomůcka pro Vaši rychlou a pohodlnou informovanost o dění v obci o důležitých informacích, uzavírkách, poruchách, povinnostech plateb, událostech apod. Zkrátka aplikaci Česká Obec stačí nainstalovat zdarma do svých telefonů (Android nebo iPhone) spustit a vyhledat Suchá Loz. Potom už vám budou automaticky chodit upozornění a nové informace přímo do oznamovací lišty vašeho telefonu.

Aplikaci Česká Obec stahujte buď přes Google Play nebo App Store.

QR kód pro Android

QR kód pro iOS

Informace o aplikaci:

A k čemu aplikace občanům slouží?

Jak jste byli doposud zvyklí dostávat informace z vaší radnice? V místním tisku, ve vaší obci, e-mailem, nebo jste prostě ve své volné chvíli navštívili webové stránky a posléze se dověděli, že se např. událo něco, co jste potřebovali vědět o dvě hodiny dříve, nebo si případně potřebujete nové informace poznamenat do svého kalendáře, abyste na ně nezapomněli. A právě mobilní aplikace Česká Obec, kterou nejen obec Suchá Loz využívá a je přímo propojena s vaší radnicí, která vás tak může o dění ve vašem obci informovat okamžitě. Aplikace navíc pracuje s obrázky, videi, textem, externími odkazy, najdete zde důležité kontakty na vaši obec a zároveň aplikace pracuje i s kalendářem ve vašem mobilním telefonu, takže si např. upoutávky na kulturní akce v obci můžete do kalendáře přímo ukládat.

A kromě toho, co jste zmínil, v čem je mobilní aplikace jedinečná?

Máte možnost sledovat nejen obec Suchá Loz, ale také jiné obce, města, městské části (pokud jsou do projektu Česká Obec zapojeny), a to jednoduchým přidáním další obce v mobilní aplikaci. Získáte tak přehled i o jiných obcích, které vás zajímají, nebo kde se momentálně nacházíte.

A jak je tedy možné začít mobilní aplikaci využívat?

Mobilní aplikace je zdarma ke stažení pro chytré telefony (tablety) s operačním systémem Android nebo iOS (iPhone). Zde je

jednoduchý návod k jejímu stažení:

- ve svém mobilním telefonu najdete ikonku „Obchod Play“ nebo „App Store“, kterou rozkliknete a ve vyhledávači zadejte Česká Obec,
- po zobrazení na tuto aplikaci klikněte a zadejte instalovat,
- po instalaci klikněte „Otevřít“, aplikace se zobrazí, v pravém horním rohu najdete znak „Domečku“, po kliku na něj a tlačítka „+“, můžete jednoduše přidávat nebo odebírat obce, které chcete sledovat, dále je můžete řadit v závislosti na tom, která obec má být první nebo druhá tím, že danou obec přidržíte a přetáhnete nahoru či dolů,
- dále klikněte v levém horním rohu na „Přehled obcí“, zobrazí se obec, kterou jste si přidali, pokud je obec zapojená do projektu Česká Obec, zobrazí se dané příspěvky, pokud ne, obec je prázdná pouze s upozorněním, že s námi nespolupracuje.
- obce sledujete přejetím prstu po displeji vlevo či vpravo.

!!! Důležité, pokud si aplikaci nainstalujete zkontrolujte že máte v Nastavení telefonu – aplikace – zapnuty upozornění na již nainstalovanou aplikaci Česká Obec !!!

Mobilní aplikace má velikost 4,56 KB, což zabere minimální místo v paměti vašeho mobilního zařízení. Na nové události vás upozorní prostřednictvím notifikací (upozornění) a na váš požadavek si načte pouze vybraný příspěvek, který vaše obec zadá. Je tedy šetrná k vaší baterii i mobilním datům.

Zprávy ze školy

Výlet do Prahy 2021

Žáci 5. ročníku letos navštívili 9. – 10. 6. naše hlavní město Prahu. Vyjžděli ze Starého Města Leo Expresem a jejich první kroky směřovaly na Pražský hrad. Velkým překvapením pro ně byla demonstrace před poslaneckou sněmovnou, díky které se museli dostat na Hrad jinými cestami přes zahrady, než původně plánovali. Prošli Zlatou uličkou s věží Daliborkou, viděli střídání stráží a s průvodcem prošli katedrálou sv. Víta a Starý královský palác s kopíí korunovačních klenot. Jelikož v letošním roce je 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily, tak se byli podívat v bazilice sv. Jiří na hrob sv. Ludmily. Odpoledne se projeli lodí po Vltavě, prošli přes Karlův most na Kampu, vyfotili se u Lenonovy zdi a po krátkém odpočinku na bytě se vydali směr Petřínská rozhledna. Druhý den navštívili Národní muzeum s prohlídkou Panteonu, Václavské náměstí, Staroměstské náměstí s Orlojem, poledníkem a dalšími pamětihodnostmi. Odměnou byla návštěva muzea voskových figurýn a hračkářství Hamleys. Unaveni, ale plni zážitků přijeli domů Leo Expresem ve večerních hodinách.

Dopravní hřiště v Uherském Brodě

Žáci 4. a 5. ročníku navštívili dopravní hřiště v Uherském Brodě. Strávili zde celé dopoledne jízdou na kolech, krátkým opakováním a testem, ve kterém ukázali své znalosti z dopravní výchovy. Kdo zvládl jízdy a test, získal řidičský průkaz cyklisty.

Rozloučení se žáky 5. ročníku v obecním sále

V letošním roce ukončilo své vzdělání v Suché Lozi 12 žáků 5. ročníku. Tito žáci i s rodiči a učitelkami byli pozváni panem starostou Václavem Bujáčkem do obecního sálu. V programu vystoupili žáci hrou na nástroje, promluvil pan starosta, paní ředitelka Mgr. Hana Máčalová. Popřáli dětem i jejich rodičům úspěšný vstup na druhý stupeň vzdělávání a rodiče z rukou pana starosty převzali finanční podporu k dalšímu studiu. Na závěr si děti připravily společně s paní třídní učitelkou Evou Gazdíkovou krátký a zábavný videoklip z fotbalového zákulisí, a na konec tohoto klipu se převlekly do dresů a pronesly hlasitý pokřik. Po přípitku se žáci vydali vstříc novým třídám, novým učitelům a novým spolužákům. A věříme, že na školu v Suché Lozi nikdy nezapomenou.

Mgr. Eva Gazdíková

Druhý ročník ZŠ Suchá Loz

Po covidové on - line výuce, jsme se v květnu opět setkali ve škole. Učení jsme si doplňovali různými aktivitami: Na Den dětí jsme si zašli na ledňáčka do obchodu, pozorovali jsme zatmění Slunce, pouštěli lodičky, fotili jsme se, s družkou vyrazili na zmrzku k Bissolovi, s prvakama jsme navštívili bánovské letiště a přespali ve škole a školní rok ukončili krásným vysvědčením.

Závěr školního roku patřil projektu sv. Ludmila a toto téma jsme zapojili i do naší výuky.

Sv. Ludmila je patronka učitelů a vychovatelů – psali jsme o naší paní ředitelce a vychovatelkách. (Děti v náboženství i dalších našich učitelkách.)

Sv. Ludmila je patronka babiček – babičku jsme zahrnuli do slovních druhů, psali jsme, proč ji máme rádi a co s ní všechno děláme a malovali její portrét. Počítali jsme příklady a vymalovali obrázek sv. Ludmily, vyrobili jsme také její loutku.

Práci nás provázela písnička o sv. Ludmile, kterou jsme si složili na nápěv Pec nám spadla.

A aby každá holka ze třídy byla chvíli sv. Ludmilou (kluci chtěli být hlavně Tunna a Gommon), nafotili jsme její příběh.

Poznáváme sv. Ludmilu s A – Z kvízem

Pokud rádi chodíte na procházky a chcete si ověřit, co všechno víte o sv. Ludmile, můžete si na několika stanovištích v Suché Lozi a jejím okolí odpovědět na otázky, které vytvořilo Diecézní katechetické centrum brněnského biskupství.

Mgr. Hana Beníčková

Vycházka na letiště

Protože máme rádi knížku O letadélku Káněti, vypravili jsme se žáky 1. a 2. ročníku na exkurzi bánovského letiště. Vyrazili jsme hned v 8 hodin ráno, dokud nebylo velké vedro. Na letišti už nás čekali majitelé a provedli nás hangárem, ve kterém bylo pět letadel. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o letadlech, o tom, jak se dá získat pilotní průkaz a jak to všechno ve vzduchu funguje a zda je možné si letadélka vypůjčit. Někteří žáci kladli zajímavé a zároveň záludné otázky. Jedno letadlo dokonce pan majitel vyvezl z hangáru ven, abychom se mohli vyfotit a pořádně si jej prohlédnout. Vycházka na letiště byla moc zajímavá a všem se nám velmi líbila. Možná v budoucnu bude někdo z nás pilotem.

Prvníci a druháci spali ve škole

V pátek 11. června v 5 hodin večer jsme se sešli ve škole s karimatkou a spacákem a také nějakou dobrotkou, kterou přibalily maminky.

Na celý páteční večer jsme si připravili zajímavý program. Nejdříve jsme se vypravili ke kapličce svatého Petra a Pavla. Po cestě jsme plnili různé úkoly. Okolí kapličky bylo trochu zarostlé trávou, tak jsme si k ní vyšlapali malý chodníček, abychom si ji dobře prohlédli. Zároveň jsme se o kapličce dověděli zajímavé informace. Dalším našim cílem byla školní zahrada, kde jsme si opekli špekáčky a pohráli si. Za tmy jsme se vypravili do školy.

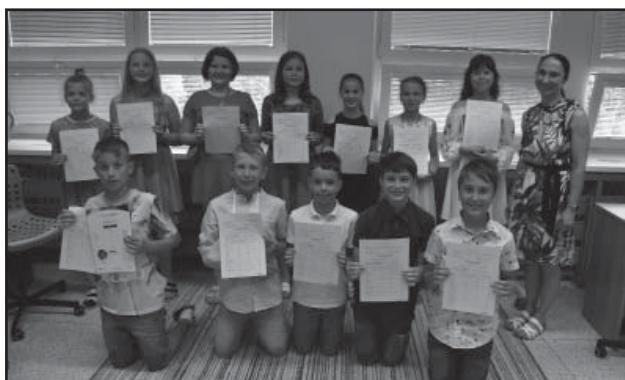
Přečetli jsme si pohádku a uložili se ke spánku. I když jsme byli unaveni, moc spát se nám nechtělo, tak jsme si ještě chvíli povídali. Ráno si nás vyzvedli rodiče.

SLAVNOST ČTENÁŘE

Pokud je příznivá situace ve školním roce, mívají žáci 1. ročníku v listopadu Slavnost Slabikáře. V tomto roce probíhala online výuka, proto se slavnost nemohla konat. Tak jsme zvolili trochu jinou slavnost. A to Slavnost čtenáře. Konala se 28. června. Pozvali jsme rodiče a paní učitelky, abychom ukázali, co jsme se za ten rok naučili. Není

tak důležité, jak čteme, ale jestli tomu čtenému textu rozumíme. Hodně jsme se snažili a máme před sebou ještě velký kus cesty, než se z nás stanou ti opravdoví čtenáři. Za odměnu jsme dostali knížku a tu si určitě během prázdnin přečteme a na začátku školního roku paní učitelce povyprávíme o čem byla.

Konec školního roku

Již druhý školní rok byl pro žáky a paní učitelky hodně náročný. Epidemiologická situace nás donutila zůstat většinu času doma a učit se on-line.

Přes všechna úskalí jsme museli zvládnout naše učivo, které je pro každý ročník závazné podle školního vzdělávacího programu. Některým žákům tento způsob výuky vyhovoval, jiní mají rádi společnost svých spolužáků a výuku ve škole. Přes všechna úskalí jsme tento školní rok zvládli a slavnostně 30. června za přítomnosti pana faráře a pana starosty ukončili. Rozloučili jsme se s žáky 5. ročníku, kteří již přechází na druhý stupeň. Páťáci nám odešli a 1. září nám zase nastoupí 17 nových prvňáčků. Všem žákům přejeme ať se jim ve škole daří a budeme doufat, že nový školní rok 2021/2022 bude úplně normální bez on-line výuky.

Mgr. Hana Máčalová

Školní akce v září

- 31. srpna - Cesta za klíčem školy - akce pro prvňáky
- 1. září - Slavnostní zahájení školního roku v tělocvičně školy
- září - sběr papíru - přesný termín bude upřesněn
- 3. září - divadlo paní Horákové
- 8. září - zahájení plaveckého výcviku žáků 2.,3. a 4. ročníku
- Suchá loz plná strašidel - přesný termín bude upřesněn

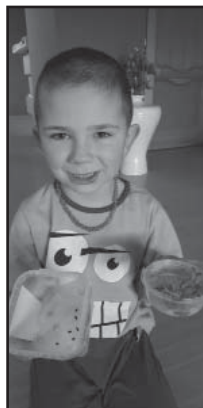
Pár vzpomínek na konec školního roku ve školičce

Bohužel se nám nesplnilo přání, aby byl školní rok, tak jak má být. Opět jsme se potýkali s nemocí, zavíráním školky a s povinným nepříjemným štouráním tyčinkou v nose. Ale poslední měsíce jsme se zase opět sešli a užili si společně hezké chvílky před prázdninami.

- I když byla školka zavřená, přesto naši předškoláci nezaháleli a museli plnit úkoly, které jim paní učitelky zadaly, aby byli dobře připraveni na 1. třídu. Maminky nám pak posílaly fotky a videa, abychom viděli, jak se dětem daří.

- Před Velikonocemi si mohly děti s rodiči zahrát hru „Zajíčkovu velikonoční pátračku“ – projít vesnicí, splnit úkoly, posbírat barevná vajíčka a vysloužit si odměnu:)

- Přijali jsme pozvání do 1. třídy, abychom se podívali, jak probíhá výuka.

- Jaro se překulilo do léta a slavili jsme Den matek a Den otců – děti vyrobily rodičům přáníčka a zkusily si práci dospěláků – zašít knoflík a zatloukat hřebíky :)

- Na závěr roku nemohl chybět školní výlet – tentokrát na statek Horní dvůr u Luhačovic – dozvěděli jsme se, co jsou to pastviny, jak se správně starat o zvířata na statku, pohladit je a dokonce krmit.

- Zasportovali jsme si na letní olympiádě a byli jsme oceněni sokolskými medailemi.

- S našimi budoucím školáky jsme se rozloučili při hledání uloupeného pokladu námořníkům – zloděje piráty jsme našli, spoutali a o poklad se společně podělili.

- Ve školce bylo prima a už se těšíme až se po prázdninách opět sejdeme a přivítáme nové kamarády. foto

ved. uč. Bc. Martina Horňáková

Tábor je každoročně takovým vyvrcholením skautského roku. Letos byla příprava na tábor v mnoha ohledech jiná.

V první řadě jsme museli řešit velký nárůst počtu dětí ve středisku, a tedy i potenciálních zájemců o tábor. Protože náš tábor není nafukovací, rozhodli jsme se, že uděláme letní tábory dva. Měli jsme několik možností, jak rozdělit děti do táborů, a nakonec jsme zvolili rozdělení podle věkových kategorií. Tedy na mladší (2.-5. třída) a starší (6.-9. třída). Takto jsme mohli dětem připravit program na tábor přesně podle jejich věku.

Letos jsme museli opět čelit protiepidemickým opatřením, která až téměř do začátku tábora nebyly úplně jasně podané od Ministerstva zdravotnictví a taky nám je během krátké chvíle několikrát měnili. Nakonec jsme se s požadavky Ministerstva zdravotnictví dobře popasovali a velké díky patří rodičům, za jejich pochopení.

Tábor se tento rok konal na pionýrském táboře, kousek od naší vesnice. Zde jsme si tři dny před táborem začali navážet všechno potřebné vybavení a následně za-

čali stavět – podsadové stany, tepee, kuchyň, jídelnu, umývárnu a kadibudky.

Co se týká programů obou táborů, tak oba měly některé stejné prvky.

Táborovou tradicí je slavnostní oheň. Událost, kterou začíná a končí každý tábor a která je symbolem jednoty, klidu a dává každému táboru ten správný skautský náboj. Při závěrečném ohni skládají někteří členové vlčácký, světluškovský, nebo skautský slib.

V programu tábora nelze opomenout skautské znalosti a dovednosti. I proto si tentokrát naši vedoucí připravili pro děti přednášku o skautském kroji, jeho částech, významu nášivek a při čtení těchto řádků už možná maminky pečlivě přešívají nášivky tak, aby odpovídaly krojovému řádu – dokumentu, který určuje, jak má skautský kroj vypadat.

Tábor by nebyl táborem bez tradiční mše v přírodě. Máme nového jáhna Jožku, který si pro nás společně s otcem Jiřím připravil nejenom mši, ale i povídání o jejich začátcích ve skautu či zákazech tohoto hnutí v minulých režimech.

Formou extrémní zdravotvůdy, tentokrát odehrávanou v simulovaném prostředí výbuchu továrny, jsme děti učili, jak pomoci druhým lidem v život ohrožujících situacích. Jedním z nástrojů, který nejen dětem, ale každému z Vás může pomoci, je aplikace Záchranka. Pokud jste tak ještě neučinili, nainstalujte si ji do svého chytrého telefonu z adresy www.zachrankaapp.cz a požádejte svoje děti, nejen ty skautské, ať Vám ji vysvětlí a společně se dozvíte něco nového z oblasti zdravotvůdy. Nikdy nevíte, kdy ji budete potřebovat.

K táboru neodmyslitelně patří výprava. Tentokrát naše kroky směřovaly do Korytné (skautky a skauti) a do Nivnice (vlčata a světlušky), kde si děti zahrály pro ně známou hru Dědeček měnil až vyměnil. Hra spočívá v obdržení jednoho malého předmětu, třeba vršku od láhve, mince, knoflíku. Cílem dětí je směnit tento předmět za co nejatraktivnější předmět. Hra se povedla, děti směnily zajímavé předměty a za odměnu na ně čekalo koupání v rybníku za Suchou Lozí. Koupání si užily nejenom děti, ale i vedoucí.

TÁBOR SKAUTŮ A SKAUTEK – NÁVRAT DO BUDOUCNOSTI

Marty McFly a Dr. E. Brown jsou dlouholetí přátelé. Doktor nyní delší dobu pracoval na jednom projektu, o kterém Martymu neřekl. Postavil DeLorean, auto, které bylo schopno cestovat v čase. K takovému cestování potřebuje spoustu energie. Proto ukradnou Afgáncům z chemických laboratoří plutonium, které mu vytvoří potřebné množství energie. Při natáčení dokumentu první jízdy časem aplikují jednu láhev s plutoniem a v tom je přepadnou Afgánci, kteří chtějí své plutonium zpět, a tak Marty a Doktor ihned nasednou do DeLoreanu a snaží se co nejrychleji odjet. Tím dostanou DeLorean na 150 km/h a aktivuje se kapacitátor, který

spálí plutonium a přenesení je do roku 1987, jelikož takový rok tam měl doktor nastavený, protože se chtěl setkat sám se sebou a říct si, že svůj vynález v roce 2017 doopravdy spustí.

Takto začala příběhová linie tábora našich skautů a skauetek. Tábor byl na motivy filmu Návrat do budoucnosti. Příběh Martyho a profesora ale nebylo jediné, co zažili. Mezi etapovými hry byl začleněn skrze skautský program, kde si děti opět vyzkoušely extrémní zdravotvůdu, různé lanové aktivity, nebo třeba i upéct kuře v Setonovém hrnci. Velký důraz byl na kladen na osobní rozvoj každého jednotlivce a také na osobní volno celé skupiny, které bylo

potřeba hlavně kvůli pandemii, která i nás skauty postihla tím, že jsme se nemohli osobně setkávat. Děti si vyzkoušely i například evakuaci v noci, kdy jsme je probudili za zvuku padajících bomb a náletů a schovali je na nějakou dobu do sklepa. Během tábora letošního tábora si někteří zkusili splnit dvě letošní táborové výzvy:

- den cizím jazykem – od rána do dalšího rána mluvit cizím jazykem který si jednotlivec vybral
- noční bdění – v náhodnou hodinu v noci bylo dítě probuzeno a muselo hodinu ležet aniž by zase usnulo.

Zdálo se, že to nejsou nijak složité výzvy, ale nakonec se ukázalo, že tyto výzvy splnilo jenom pár dětí.

TÁBOR VLČAT A SVĚTLUŠEK – BOJ O TOVÁRNU NA ČOKOLÁDU!

Willy Wonka, majitel jedné z nejznámějších továren na čokoládu v pohádkové říši, se rozhodl poznat skauty z našeho střediska, a proto si pro ně připravil překvapení nebývalých rozměrů. Před započítím tábora jeho pomocný tým, tzv. Umpalumpové, vyvěsil v obou vesnicích, Suché Lozi i Bánově, plakát se zprávou, že v několika čokoládách jeho výroby jsou ukryty zlaté kupóny a ten, kdo zlatý kupón najde, může navštívit jeho továrnu. Ne jenom skautské děti ale nelenily, zašly do obchodu či jiné prodejny čokolády, ale Wonkova čokoláda

nebyla nikde k sehnání.

Wonka ale svůj výběr pečlivě zvážil a požádal o pomoc rodiče dětí tak, aby jako odměnu za vysvědčení rodiče dětem ono překvapení ve formě Wonkovy čokolády se zlatým kupónem uvnitř předali. A tímto pro děti začalo jedno velké prázdninové dobrodružství zvané skautský tábor aneb Návštěva Wonkových závodů.

Děti začínaly svůj týden plný zážitků u skautské chaty v Suché Lozi, kde se rozloučily s rodiči a vyrazily pěšky na pionýrský tábor. Ještě před odchodem na ně

ale čekal jeden nemilý úkol. Navštívil je profesor Cockin, který jim zkontroloval veškeré cukroví a upozornil děti na nezbedné Umpalumpy, kteří mají sladkosti hodně rádi, a proto si děti své cukroví musí pečlivě chránit.

Pan Wonka a jeho tým Umpalumpů se s dětmi setkával po celý tábor. Nechal je plnit různé úkoly, učil je vítězit i prohrávat, pěstovat kakaové boby nebo být jeden k druhému přítelem i když zrovna mezi dětmi panuje nepříjemná nálada.

To by nebyl tábor o továrně na čokoládu, kdyby si děti nevyzkoušely čokoládu uvařit! A tento zážitek jsme je nechtěli připravit. Takže v připraveném obchodě za sportovní aktivity směnit suroviny, rozdělat oheň, nalít do kotlíku vodu a vaření čokolády na ohni mohlo začít. A jelikož se čokoláda připravovala pro samotného pana majitele továrny k jeho narozeninám, děti si nechaly na čokoládě velmi záležet a Pan Wonka byl po jejím ochutnání přímo nadšený uměním dětí.

Každý večer si tzv. patroni nebo-li vedoucí táborových družinek povídali s dětmi o tom, jaký pro ně den byl, co se jim líbilo a nelíbilo, kdo je z jejich kamarádů zklamal a kdo jim naopak zase pomohl. Zpětnou vazbou se snažíme děti vést k pohledu na celý den z dobrého i toho špatného

hlediska. Pan Wonka moc dobře věděl, kam míří. Každý den si totiž od každého dítěte vzal jeden papírek se jménem dítěte, které mu za ten den nejvíce pomohlo nebo udělalo radost.

Pan Wonka neměl svoji rodinu, jenom své Umpalumpy a touto celotáborovou hrou se rozhodl

najít nového majitele jeho továrny. Dle každodenní zpětné vazby věděl, kdo z dětí se nejlépe choval k ostatním táborníkům a mohl tak snadno vybrat svého nového nástupce a majitele továrny, kterému továrnu s velkou slávou předal při závěrečném slavnostním ohni.

Každý tábor je pro děti i pro vedoucí něčím novým. Menší děti zažívají nová dobrodružství a poznávají nové kamarády. A my vedoucí se učíme každým rokem lépe k táboru přistupovat, a hlavně se z každého tábora poučit tak, abychom ho příští rok minimálně zkusili udělat o něco líp.

Letošní tábory nebyly z hlediska organizace jednoduché. Ať už z pohledu koronavirových opatření či online předtáborových setkání, okolností z vnějšího světa nebo konečnou únavou vedoucích.

Jedním jsem si ale jist. Byl to další nezapomenutelný tábor, který nám zůstane v srdci. Dětem jako jedno velké překvapení od pana Wonky, Martyho nebo profesora, vedoucím jako další zkouška vzájemného působení, spolupráce, ochoty přiložit ruku k dílu.

A tímto si zaslouží všichni vedoucí můj velký obdiv a dík. A nejenom vedoucí, ale i rodiče, kteří udělali vše pro to, aby děti mohly na tábor za námi přijet. Tatínci, kteří nám přijeli pomoci postavit a sklidit tábořiště. A v neposlední řadě paní kuchařky s velkým P, které svým kulinářským uměním vždy bravurně naplnily břicha k naší celotáborové spokojenosti. A hlavně také všem Vám, kteří jste nám jakýmkoliv jiným způsobem pomohli tábor uskutečnit.

Na viděnou při dalším skautském putování jménem TÁBOR ☺

*Pavel Cícha – Pól
Hlavní vedoucí tábora
a Luděk Podolan – Luďa
Zástupce vedoucího tábora
a hlavní programový vedoucí*

VÝSTAVA UNBREAKABLE KROMĚ FOTOGRAFIÍ ZE SVĚTOVÉHO SKAUTSKÉHO SETKÁNÍ V USA VYPRÁVÍ TAKÉ O TŘECH ZÁKAZECH A POTLAČOVÁNÍ SKAUTINGU BĚHEM MINULÉHO STOLETÍ

V komunistickém lágru na těžbu uranu se tajně scházeli, aby rozdělali ohýnek a složili u něj skautský slib... Při čekání na komunistický soud si ve vazební věznici morseovkou předali tajnou zprávu o jednotné výpovědi... Na konci války jezdili na motorce jako spojky mezi armádami, které osvobozovali Československo... Tyto a mnohé další fascinující příběhy skautů z minulého století vypráví výstava Unbreakable.

Skautské středisko Suchá Loz přivezlo do Suché Loze putovní výstavu Unbreakable, která připomíná tři zákazy skautingu

a vypráví zážitky české výpravy na Jamboree v USA. Výstavu je možné navštívit od 16. 8. do 27. 8. ve všední dny v čase 8:00 - 16:00 v obecním sálku na obecním úřadě v Suché Lozi. Vstupné na výstavu je zdarma.

Proč "Unbreakable"? S tímto mottem (Unbreakable - Nezlomitelný) vyrazila minulé léto výprava pětiset skautů reprezentovat Českou republiku na světové skautské setkání. Na Jamboree v USA vyprávěli o potlačování skautingu během druhé světové války a za vlády komunistické strany.

Každý z českých oddílů nesl jméno jednoho ze skautských hrdinů. Ti v minulém století bojovali za skautské ideály, přestože se za takové činy zavíralo do vězení.

Na výstavě se návštěvníci dozvědí:

- o třech zákazech skautingu, co k nim vedlo a proč byl skauting totalitárními režimy potlačován,
- seznámí se s příběhy skautských hrdinů, které si skautské oddíly na Jamboree vybrali za své patrony,
- díky fotkám ze Světového jamboree v USA zažijí atmo-

sféru největšího skautského setkání.

Vernisáž výstavy proběhne dne 21.8.2021 od 17:00. K výstavě je připraven také následující doprovodný program:

- Promluva zakladatelů skautského střediska Suchá Loz
- Povídání o světovém Jamboree 2019 v Americe od účastníků Pavla a Šimona Šupinových
- Promítání videí a fotografií ze světového jamboree, z historie střediska i z historie českého skautingu

UKONČENÍ FOTBALOVÉ SEZÓNY

Ačkoliv nedávno skončená fotbalová sezóna (nejenom přípravy) bohužel neproběhla podle našich představ, udrželi jsme tradici a uspořádali její ukončení spolu s rozloučením kluků, kteří odcházejí do žáků. Poslední červencový den jsme se sešli na hřišti, kde si rodiče zatrénováli spolu se svými potomky a následně se je pokusili porazit v zápase. Jako obvykle vyhrály děti, které následně čekalo pohoštění ve formě špekáčků, točené malinovky, ledňáčeků a dalších sladkostí. Odcházející kluci dostali na památku fotografie z jejich prvního přátelského utkání z roku 2017 a drobný dárek v podobě chráničů. Věříme, že jim nadšení pro fotbal i další sporty vydrží i do budoucna. Rádi bychom podotkli, že v uplynulém roce nenašla sucholožská příprava přemožitele, přičemž většinu soupeřů

(i když na jaro pouze v přípravných utkáních) porážela výrazným rozdílem.

Trenéři přípravy Vojtěch Král a Libor Slaběňák.

ROZPIS MUŽI SEZÓNA 2021 / 2022 - PODZIM

Ne 8.8.	15:00	S.Lož	Přečkovice
Ne 15.8.	16:30	Bystřice p. L.	S.Lož
Ne 22.8.		Volno	
Ne 29.8.	16:00	Bojkovice B/Pitín	S.Lož
Ne 5.9.	15:00	S.Lož	Žitková
Ne 12.9.		Volno	
Ne 19.9.	15:00	S.Lož	St. Hrozenkov
Ne 26.9.	15:00	Rudice	S.Lož
Ne 3.10.	15:00	S.Lož	Komňa
So 9.10	14:30	Drslavice	S.Lož
Ne 17.10.	15:00	S.Lož	Korytná
Ne 24. 10.	15:00	S. Lož	Bánov

SDH Suchá Loz

Není to tak dávno, kdy jsme stavili dřevěný betlém v parku a těšili se na Vánoce a už jsme se pomalu, ale jistě přehoupli do 2 poloviny roku.

Než jsme naskočili do nového roku, připravilo pro nás počasí menší trénink v podobě technické pomoci, kdy vlivem vydatného deště došlo k zaplavení níže položených obytných oblastí a komunikace v oblasti Volenova. Při tomto výjezdu nám byl nápomocen kromě sv. Floriána i náš pan starosta Bc. Václav Bujáček, kterému tímto děkujeme za pomoc a kdyby se chtěl přidat do řad naší jednotky, bude vřele vítán.:-)

Naše jednotka vlivem koronavirové situace moc aktivit nepořádala. Výroční schůzi jsme si uspořádali v soukromém podání naší hasičské zbrojnice, kde jsme si klasicky zhodnotili loňský rok, lehce nastínili budoucnost jednotky v letošním roce, zhodnotili finanční a členskou stránku sboru, samozřejmě nechyběla štamprlička na posílení zdraví a lehkým krokem se odebrali k domovům.

V únoru proběhl sběr železa. Počasí sice nebylo nijak příznivé, ale ani to nás neodradilo :-)

Odměnou nám byla dobrota v podobě opečených špekáčků, finanční odměna za sběr a samozřejmě dobrý pocit, z dobře odvedené práce. Tímto děkujeme spoluobčanům za spolupráci.

V červnu jsme si ještě stříhli jednu brigádičku pro Obec, kde jsem odplocovali oplocenku.

Věřím, že všechny negativity předešlých dní už jsou za námi a můžeme se těšit na zdárný návrat do „normálního života“. :-)

Přejeme všem spoluobčanům krásné prožití sucholožských hodů a hezký zbytek léta prožitého ve zdraví.

Věra Kočicová, jednatelka SDH
Suchá Loz

zdroj: www.hasici.suchaloz.cz

Myslivecký koutek

Rok 2019 z pohledu myslivce... Tak takto se naposled pokusil oslovit občany naší obce s bilancí myslivecké činnosti dlouholetý myslivec, kamarád, vynikající odborník a v neposlední řadě také úžasný člověk pan Ing. Michal Gregárek. Při mém navázání na jeho práci bych mu moc rád, alespoň do nebe, ještě jednou chtěl poděkovat a omluvit se mu, trochu i za to, že mé články budou tak trochu pořád ve stínu těch jeho, a že bych byl moc rád, aby nad nimi z té nebeské hůry malinko přimhouřil obě oči. Za všechno ještě jednou moc děkujeme!

Myslivosť v naší obci je zájmová činnost, kterou vykonává k dnešnímu 38 členů. Loňský rok a bohužel i letošní byly do značné míry poznamenány pandemií covidu-19. Protiepidemiologické opatření neumožňující sdružování osob a fungování našeho mysliveckého spolku výrazně poznamenaly. Jednalo se však pouze o činnost spojenou se společenskými aktivitami. Ne tak tomu bylo v rámci péče o zvěř a o přírodu v naší honitbě. Převážná většina našich spoluobčanů, která je fyzicky zdatná a absolvuje vycházky do přírody v okolí naší obce, tak si jistě mohli všimnout nejenom dostatečné množství zvěře, ale také nových mysliveckých zařízení sloužících k péči o tuto zvěř. V minulých letech se nám podařilo vybudovat skoro 90 zásypů pro zajíce a bažanty, které jsme po celou dobu zimního strádání každý týden poctivě doplňovali zrním a jinými pochutinami. Dále jsme zvěři rozvezli cca 25 tun cukrové řepy a krmnou mrkev.

Samozřejmě jsme se museli postarat také o srnčí, dančí a ostatní zvěř spárkatou v našem lese a pravidelně jsme doplňovali také krmelce senem. V neposlední řadě jsme zajišťovali zvěři dostatečné množství kamenné soli, která je pro ni velmi důležitá.

Dalším a snad budu moci jednou říci i úspěšným, počínkem k tomu, aby se naše děti nemuseli jezdit na zvěř dívat jenom do zoologických zahrad je to, že v minulém, a i v letošním roce jsme do naší honitby vypustili přes 200 kusů bažanta obecného. Početní stavy této zvěře v minulých letech byly zdecimovány intenzivním zemědělským hospodařením a s ním spojenou chemizací. Bohužel ani tlak predátorů není v tomto moc příznivý. Daří se nám velmi úspěšně držet na přijatelných početních stavech lišky a jezevce, ale to k naší velké lítosti nestačí. Významným faktem je, že naši ochránci přírody sice vypustí značné množství dravých ptáků a připraví jim velmi výraznou ochranu, ale bohužel zapomínají, že tito predátoři musí mít také co jíst. Ale o tomto snad až někdy jindy.

Jedním z nejvýznamnějších záležitostí v rámci naší péče o krajinu, je sečení sucholožských lůk a lůček, na kterých díky tomu mohou v jarních a letních měsících vykvést spousty krásných bylin a orchidejí a čerstvá otava je samozřejmě také výborná pro pasení naší zvěře. Dále se snažíme pečovat o nově vysazené lesní kultury údržbou jejich oplocení a také přiměřeným odlovem spárkaté zvěře tak, aby se zvěř výrazně nepřemnožila a nečinila tak výrazné škody

na lesních kulturách. Že je chov zvěře v naší honitbě prováděn na vysoké úrovni svědčí i úspěchy, kterých dosahujeme v porovnání s jinými honitbami. Na zajíce se k nám jezdí dívat myslivci ze širokého okolí, kteří přijedou pochytit trochu toho chovatelského rozumu a rad, jak o zajíce pečovat. Na hlavním honu v areálu jablečných sadů jsme ulovili vloni 90 zajíců. Dále se nám v loňském roce podařilo ulovit dokonce čtyři daňky, kteří byli na chovatelské přehlídce ohodnoceni zlatou medailí a naše oblast chovu dančí zvěře je tak jednou z nejkvalitnějších lokalit s chovem této zvěře v republice.

Celá tato činnost spojená s chovem a péčí o zvěř a naši přírodu, která se vejde na papíře do několika krátkých vět, znamená ovšem v reálném provedení desítky a stovky hodin lidské práce. Je to práce obyčejných lidí. Náročná a systematická, taková, která nejde vidět a v podstatě ani nikdy nekončí. Její výsledky se neobjeví ani za rok, ani za dva, a pokud je budete číst jenom z tohoto článku, nikdy je dostatečně nepochopíte. Vyjděte si alespoň za humna a rozhlédněte se kolem sebe. Ohromí Vás krása naší přírody, která se na vás obrátí nevtíravým, ale okouzlejícím pohledem. Když zavřete oči a nadechnete se čerstvého vzduchu, ucítíte, jak voní lidská práce. Ucítíte přírodu, kterou kdysi svým potem zalévali naši předci a na nás teď je, abychom je v jejich práci a odkazu následovali. Snad už jenom opravdu proto, aby byli jednou naši potomci také hrdí, že můžou žít v Suché Lozi.

Jiří Gregovský

Spolek udaných žen Plkotnice

Činnost našeho spolku byla velmi dlouhou dobu omezená opatřeními týkajícími se onemocnění COVID-19. Ale když došlo k postupnému uvolnění, tak se začalo i slavit. Čekaly nás oslavy samých kulatých výročí. Tetička Anička Bradáčová oslavila krásné 80. narozeniny. Nachystala nám velkolepé občerstvení, při kterém jsme si po dlouhé pomlce i dobře zazpívali. Ještě jednou přejeme vše dobré, hlavně zdraví a Boží požehnání do dalších let.

Hanka Velecká i se svým manželem Zdeňkem slavili společně v obecním sále 60 let. Děkujeme jim za pozvání na krásnou oslavu plnou zpěvu, jídla, vína a tance. Ať jste oba zdraví, šťastní, spokojeni do dalších let a ať vám Pán Bůh žehná.

Na konci června oslavila 80. let tetička Maruška Velecká v obecním sále. Na oslavu jsme přicházely s písní od Zdeňka Svěráka Elektrický valčík v převlecích za hostinského Antonína Kučeru, okresního a krajského inspektora, hasičský a recitační

sbor, tříčlennou delegaci z Prahy, poručíka Vosátku, krojovanou družinu, zmrzlináře Amedea Cosi, inženýra Malinu a svatého Jana. Doprovázela nás paní Věrka na akordeon a Jitka na housle. Scénka se povedla a pohoštění od tetičky bylo výborné. Velkou odměnou bylo pro nás společné zazpívání si a zatančení s cimbálovou muzikou Olšava. Děkujeme za pozvání na velkou rodinnou oslavu a přejeme vám milá tetičko, hlavně zdravíčko, ať vám ještě dlouho slouží, plno lásky od nejbližších a přátel a Bůh, ať provází vaši cestičku životem.

Ale jak už to v životě bývá, tak nejen slavíme narození, výročí, ale také se loučíme s lidmi, které jsme měli rádi a kteří v nás zanechali stopu vzpomínek. Na začátku srpna nás opustila tetička Anežka Hrabáliková, výborná zpěvačka, vypravěčka a tanečnice. Odešla ve věku 95 let. Byla u zrodu našeho spolku Plkotnic. Byla tou, která nás učila písničky jejího mládí, vzpomínala na zvyky, ale také nám ukazovala, jak se vyšívá, plete a háčkuje. Kroj jsme musely mít vždycky na každé vystoupení v pořádku, správně oblečený se všemi částmi, které k tomu patřily. Byla na nás přísná, ale to bylo moc dobře, protože výsledek byl vždy úžasný a my jsme se toho od ní hodně naučily. Byla to pravá Sucholožanka, jak o sobě ráda říkala. Uměla se dobře bavit a šířit radost mezi ostatní lidi. Organizační schopnosti, důslednost, poctivost, obětavost, skromnost a radost ze života projevovala také na různých vystoupeních a folklorních akcích. Když se přestěhovala ze svého bydliště na Chráněný dům v Suché Lozi, tak její pravidelná účast na schůzkách a vystoupeních ustala. Jen někdy nás navštívila, ale i my ji při různých výročích. Ale stále jsme na ni vzpomínaly. Nyní už odešla z tohoto světa do nebe, ale mnohé po ní zůstalo. Její život měl hluboký smysl, protože stále zůstane v našich srdcích a my se za ni budeme modlit a v dobrém na ni vzpomínat. Ať ji Pán Bůh dá věčný život, kde se jednou všichni společně setkáme.

Eva Gazdíková a Plkotnice

Zprávy z farnosti

Putovní ikona sv. Ludmila

Ikona sv. Ludmila putuje po celý rok 2021 farnostmi v České republice při příležitosti 1.100 let od mučednické smrti této světičky. Ikona byla požehnána na Levém Hradci a v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě a z těchto míst putuje do farností po celé zemi s poselstvím modlitby a víry. V našem kostele v Suché Lozi byla ve dnech 12. – 25. července 2021.
<https://www.svata-ludmila.cz/>

Posvěcení kostela sv. Martina

V neděli 18. 7. 2021 jsme si připomněli výročí posvěcení kostela sv. Martina v Bánově. Stalo se tak 17. 7. 1743 a světitel byl olomoucký biskup Jakub Ernest, kníže z Liechtensteina. Slavnostní bohoslužbu slavil P. Radim Kuchař, kaplan Stojanova gymnázia na Velehradě. Odpoledne proběhl už tradiční Memoriál Zdeňka Zálešáka, který připravil soubor Hútek na Bánovské pálenici.

V úterý 27. 7. 2021 se dožil bývalý bánovský farář, nyní rektor Teologického konviktu v Olomouci P. Jiří Kupka 50 let. Do dalších let přejeme Boží požehnání a ochranu Panny Marie!

Cyklo poutníci ke sv. Ludmile v Suché Lozi

V pátek 30. července 2021 navštívili Suchou Loz cyklo poutníci. V rámci úvodního prologu přijeli z Uherského Brodu a v podvečer měli v kostele mši sv. na zahájení své pouti na Tetín. Tradice cyklo poutí začala v roce 2004 cestou do Mariazell. V dalších letech navštívili mimo jiné Čenstochovou, Řím, Madrid, Krakov, nebo Fatimu. Poutníci jsou z celé republiky a na cestu vyrazili oficiálně v sobotu 31.

8. Čekala je devítidenní cesta z Uherského Brodu až na Tetín. Pout' každoročně připravuje Orel Uherský Brod a účastní se jí více než 100 poutníků.

<http://www.cyklopoute.cz/>

Hody v Suché Lozi

Sobota 21. 8. 2021 – 13:30 Pobožnost u kaple sv. Rocha

Neděle 22. 8. 2021 – 10:15 vychází průvod od kaple sv. Rocha, 10:30 hod. Hodová mše sv. v kostele sv. Ludmily, slouží P. Vojtěch Šíma, rektor duchovní správy Stojanov

Lidové misie ve farnosti Bánov

Pokud to situaci dovolí, proběhnou ve dnech 15. – 24. října 2021 ve farnosti Bánov, tj. v Bánově, Suché Lozi a v Bystřici pod Lopeníkem Lidové misie. Přípravují je pro nás přátelé z Misijní společnosti sv. Vincence de Paul, která působí v Lošticích. Podrobnosti budou ještě upřesněny.

P. Jiří Putala, farář

1. sv. přijímání

Boží Tělo

Boží Tělo

Svatá Ludmila v historii našeho národa

Přehled českých královen začíná svatou Ludmilou, protože je historicky považována za pramáti českých králů, a kromě několika výjimek také za pramáti všech českých královen. Podle výzkumů je tato svěřice spřízněna s většinou evropských panovnických rodů. Svata Ludmila ovšem nebyla pouze pramáti českých panovníků, po své smrti se stala i první českou světicí. Pro svou velkou štedrost a lásku k chudině byla často nazývána „matkou chudých“.

Většina života této světice je spjata s rodem Přemyslovců, se kterým se spojila sňatkem s knížetem Bořivojem. Dynastie Přemyslovců byla první knížecí a královskou dynastií. V Čechách vládli nejméně 434 let a na trůně se jich vystřídal třicet, z toho sedm králů.

Podle tradice zachycené na přelomu 11. a 12. století v Kosmově kronice Čechů, byl zakladatelem rodu Přemyslovců Oráč z kmene Lemuzů, pocházející ze Stadic, kterého si vyvolila za manžela Krokova dcera Libuše z kmene Čechů.

Za časů Bořivoje byly Čechy závislé na Svatoplukově Velkomoravské říši. Velká Morava byla jedním z nejsilnějších státních útvarů ve Střední Evropě. V 9. století také dochází k pokřtění knížete Bořivoje, který se tak zřekl pohanství. Křest měl podle legend přijmout z rukou slovanského věrozvěsta Metoděje. Potvrdil tím, mimo jiné, svrchovanost vládnoucího Svatopluka a získal prvenství mezi knížecími rody v Čechách.

Křesťanství znamenalo pro nově věřící společnost velkou změnu životě veřejném i soukromém, v poměrech státních, správních, hospodářských i sociálních. Křesťanství rovněž znamenalo obecně

vysvobození ženy z pohanského područí a společensky ji vyvyšovalo a stavělo po mužův bok.

Datum narození svaté Ludmily se v různých pramenech liší. Shoda ale panuje v tom, že to nemohlo být před rokem 850. Bořivoj pojal za manželku Ludmilu, která v té době byla čtrnáctiletá až patnáctiletá mladičká dívka, a jejich svatba se měla uskutečnit někdy před rokem 875. Důležitým mezníkem jejího života je křest. Podle některých legend se společného křtu (např. ve václavské legendě Karla IV.) ujal Metoděj, podle jiných byl Metodějem pokřtěn nejdříve Bořivoj, který nechal vystavět kostel svatého Klimenta na Levém Hradci. Teprve po jeho vystavění zde byla pokřtěna i Ludmila.

Nová politická situace nastala po Bořivojově a následně Svatoplukově smrti. Vystala šance na obnovení samostatné politiky. Po smrti svého manžela, těsně před rokem 890, neodešla Ludmila do ústraní, jak bylo zvykem vdov, ale účastnila se veřejného dění a zasloužila se o přechod vlády na své syny. Podle historických pramenů mělo jít o Spytihněva a Vratislava. Jako první se po Bořivojově smrti ujal vlády prvorozený syn Spytihněv, kterého poté vystřídal mladší Vratislav, který vládl pouze šest let. Jeho předčasná smrt velmi zkomplikovala poměry v zemi. Během této doby se také rozpadla Velkomoravská říše, v roce 906 a těžiště státního a kulturního života do Čech. Během Spytihněvovy vlády Přemyslovců upevnili svoji pozici.

Vratislavovi synové, starší Václav a mladší Boleslav, tehdy ještě nezletilí, se nemohli ujmout vlády. O tu se začaly dělit dvě kněžny: Drahomíra, vdova po zemřelém knížeti, a Ludmila.

Po Vratislavově smrti se tak

vlivem okolností začala moc dělit dvěma směry. Tím zároveň vznikaly konflikty mezi Ludmilou a její snachou Drahomírou. Ty vzrostly ještě více, když byla výchova budoucího knížete a jeho bratra svěřena do Ludmiliných rukou. O tom, že byla výchova Václava a Boleslava dána do rukou Ludmily nejspíše rozhodlo to, že Drahomíra nebyla původní členkou vládnoucího rodu, ani členkou jiných českých rodů. Byla považována za cizinku. I přesto Drahomíra disponovala Vratislavovým majetkem a jeho ozbrojenou družinou. Část českých velmožů tedy stála při Drahomíře, část při Ludmile, na jejíž straně stála církev, která podporovala její regentské nároky. Vliv Drahomíry časem posílil, což mělo osudový význam pro kněžnu Ludmilu. V tomto mocenském převratu za Drahomírou stáli zřejmě i někteří domácí knížecí předáci. Mohlo jít o rody Vršovců a Slavíkovců.

Drahomíra podle většiny textů vyřešila celou situaci posláním vrahů Tummy a Gomona na Tetín. Tetínské hradiště se nacházelo poblíž dnešní zříceniny hradu Tetín. Bylo jedním z opěrných bodů soustavy hradišť, která obklopovala přemyslovský stát. Po příjezdu na Tetín mnoho legend popisuje situaci na hradě, kdy jsou muži pozváni do síně na hostinu. Tam se jich Ludmila vyptává na Drahomíru. Je popisována jako klidná, se svým osudem smířená žena. V době zavraždění mělo být Ludmile šedesát jedna let. Podle Kosmy byla Ludmila uškrcena provazem. V nejstarších legendách i u Dalimila dochází k záměně: místo provazu zmiňují šátek nebo závoj.

Je tedy zřejmé, že Ludmila byla uškrcena, a ne zabita mečem, tak

jak si přála. Nebyla ji dopřána smrt po vzoru mučedníků, kdy musí být prolita krev. Ve své době byla její vražda považována za politickou porážku. Jako světice a babička svatého Václava se však stala nesmrtelnou a její kult je uznáván dodnes.

Po vraždě uprchl i kněz Pavel Kaich, a tak neměla první historicky známá česká kněžna ani církevní pohřeb. Služebnictvo zakopalo její tělo u hradební zdi. Nad místem vraždy dala Drahomíra z původního obytného domu zřídit chrám sv. Michala (dnes chrám sv. Jana Nepomuckého).

Svatý Václav je jedním z nejoblíbenějších českých svatých, patron české země a mučedník. V dílech věnovaných Václavovi se objevuje i obraz jeho babičky Ludmily. V těch se popisují také

zázraky, které přispěly k Ludmilinu svatořečení. První záznam vznikl v době, kdy byl kostel svatého Jiří poničen. V kostele sv. Jiří v Praze byly její ostatky údajně uloženy po převezení jejím vnukem, Václavem. (Pozn. dnes Bazilika sv. Jiří na Hradčanech). Při snaze vynést Ludmilinu rakev se mělo stát několik zázraků. Se zázraky souvisí i snaha jepitišek o prosazení Ludmily jako světice. Tu nakonec schválila svatovítská kapitula. Její svatost tedy byla oficiálně uznána ve 12. století. Úřední prameny z tohoto století již ukazují, že se stala i sveticí diecézní. Předtím byla pouze sveticí klášterní. Za biskupa Daniela I. se dostaly části jejích ostatků do několika oltářů pražské diecéze a biskup Daniel II. ji dal již ve svém rukopisu vy-

malovat mezi české patrony. Za Karla IV. byl nad hrobem vytvořen náhrobek vysoké umělecké hodnoty. Když byla v roce 1981 otevřena její hrobka, byla mezi kostmi nalezena i bílá hedvábná látka s vetkaným geometrickým vzorem – nepochybně závoj, kterým si vdané ženy zavíjely hlavu.

Dochované písemnosti popisují kněžnu Ludmilu jako laskavou, milosrdnou a zbožnou ženu. Úcta posunula svatou Ludmilu z křesťanské mučednice k národní světici. Svatá Ludmila se stala patronkou vinařů, babiček, matek a křesťanských vychovatelů. Jejím hlavním atributem je stočený závoj nebo šál kolem krku, případně provaz, který drží v ruce. Ojedinele má v ruce miskou s hrozny nebo staroboleslavské paladium.

Legendy o sv. Ludmile v naší literatuře

Důležitým mezníkem pro vznik legend bylo založení Břevnovského kláštera a poté, v 11. století, založení kláštera Sázavského. Jakmile byla založena nová diecéze, nemohla se obejít bez vlastního světce, domácího patrona, kterého měla pro svou reprezentaci. V našich nejstarších legendách psaných staroslověnsky a latinsky je hlavní hrdina vesměs domácího původu (svatá Ludmila, svatý Václav, svatý Vojtěch a svatý Prokop). Světec představuje nejen ideál náboženství, ale zároveň slouží zájmům vládnoucí třídy. Kult světců z přemyslovského rodu podporuje i státní moc a autoritu vládnoucích knížat.

Legendy se alespoň v úryvcích stávaly součástí liturgie, a proto se dostávaly do náboženských knih. Tyto nejstarší legendy do jisté míry suplovaly kroniku, protože popisovaly životy národních světců, a tak se zároveň dotýkaly i části národních dějin.

Mezi významné dějinné mýty našeho národa patří zavraždění svaté Ludmily. O událostech, provázejících Ludmilin život a zavraždění se zmiňuje mnoho legend. Ludmila jako světice náleží do církevní hagiografie, a jako česká kněžna také do národních dějin.

Za nejstarší je podle většiny názorů považována Ztracená legenda o svaté Ludmile, jež se nejspíše

stala pramenem pro díla následující. Dalšími významnými díly jsou např. legenda Fuit in provincia Boemorum, První a Druhá staroslověnská legenda o svatém Václavu nebo kronika Kosmova, Dalimilova, aj. Mezi starší texty patří i staroslověnský Prolog o Ludmile, který se téměř doslova shoduje s Fuit in provincia Boemorum. Obraz Ludmily nám nabízí i středověká díla, je to např. Kronika česká Přibíka z Radenína nebo Jana Marignoly. Mezi díly zabývajícími se obdobím Ludmilina působení v politickém životě, jejím zavražděním a následném prohlášením za svatou, existuje vysoká provázanost. Je vidět, že díla mladších tvůrců čerpala z děl prvních legendistů. Obraz Ludmily je ve všech dílech téměř totožný. Je zpodobněna jako mírná a Bohu oddaná žena, proti níž stojí zákeřná a vládychtivá Drahomíra.

Podle některých pramenů to byla právě Drahomíra, která už tušila svatost Ludmily, a proto rozhodla o způsobu její smrti. Pravděpodobnější je názor historiků, kteří poukazují na to, že jména Tumma a Gomon jsou evidentně jména neslovanská, způsob vraždy by tak odpovídal pohanským zvykům. Původ jmen by sahal buď do germánské země, nebo do země skandinávské. V tom případě by šlo o Varjagy, což je ruský název pro severské Vikingy. Zavraždění

lze přirovnat k rituální oběti, kdy podle varjažského zvyku poslali vdovu za manželem. Poté měli vražedci vládnout spolu s Drahomírou jako vévodové. Vyháněli kněží a prý zakazovali Václavovi se stýkat s těmi, kteří zůstali. Nakonec byla Drahomíra nucena zbavit se i jich. Následující řádky pocházejí z legendy Fuit in provincia Boemorum:

„neboť když otec ďábel na ně poštlal nesvornost, začali opovrhovati všemi svými vrstevníky. Z toho vyrostla nenávisť mezi bezbožníky Tunnou a Gummonem a jejich paní, takže se veškeré myšlenky a řeči paniny ve dne v noci zaměstnávaly jejich záhubou“.

Legendy v tom spatřují trest za jejich bezbožný čin. Trestu neušla ani jejich paní, jež byla vyhnána synem Václavem. Tím se také datuje vstup Václava na panovnický stolec. Druhým činem bylo vyzvednutí ostatků jeho báby Ludmily a přenesení těla do Prahy.

Díla o svaté Ludmile jsou poznamenána velkým časovým odstupem. Osnova těchto legend je chudá na historické údaje. Velmi zřetelně zde vystupuje literární šablona. Legenda Fuit in provincia Boemorum byla sepsána nejspíše v souvislosti se založením pražského biskupství, a to z podnětu pražských benediktinek u svatého Jiří a Přemyslovny Mladý, která v kostele byla abatýší. Tato legenda nenazývá Ludmilu světici, ale pouze „Boží služebnicí“. Líčí Ludmilin život od sňatku s Bořivojem až po smrt na sídle Tetín. Oproti jiným dílům nevynechává obraz pohanské Ludmily.

“Byl v zemi české jeden kníže, jménem Bořivoj, žijící i tehdy ještě v obyčejích pohanských, a vzal si manželku z jiné země dceru knížete Slavibora, jménem Ludmilu. Ta, když byla ještě mladičká, obětovale modlám a často velmi zaníceně se oddávala jejich uctívání. Když tak oba žili pospolu, z božího pokynu a přání byvše přivedeni k lítosti, přijali očistu svatého křtu a s nimi zároveň i jejich poddaní.“

Knížectví Slaviborovo tehdy sousedilo s Čechami. Kníže český i kníže srbský byli podřízeni mocnému králi Svatoplukovi. Dále čteme příběh o stavbě kostela, který měl být zasvěcen svatému Michalu. Podle legendy jej dala zbudovat Drahomíra přestavbou Ludmilina obydlí, aby byly zázraky dějící se nad hrobem nové mučednice připisovány svatému Michalu a ostatkům svatých. Autor legendy popisuje i přenesení Ludmilina mrtvého těla na Pražský hrad. Zde hraje důležitou roli kněz Pavel, který se v jiných dílech objevuje jako její nejbližší zpovědník a rádce. Staví se proti mužům, kteří odmítají přenést Ludmilino zmučené tělo.

„Proti jejich záměru se však postavil jeden kněz, jménem Pavel, který nebožce, pokud dlela na zemi, vždy věrně sloužil. Privil: “Nikterak se nestane, jak říkáte, nýbrž jak vám poručil kníže! Naleznu-li i jen prach stráveného těla, vyzvednu jej. Ostatní svorně s ním souhlasili a desku zvedli. Deska však, jak ji zdvihali, prolomila se, takže připomenutý Pavel i s hlinou padl na tělo nebožky. Ihned však povstav a hlinu odklidiv našel svaté tělo, uchráněné všeho porušení, s výjimkou toho, co na něm ulpělo proložením víka, když je odklízovali.“

Dalším literárním pramenem je Život a utrpení svatého Václava a svaté Ludmily, jeho báby. Jde o legendu tzv. Kristiána. O autorovi nevíme nic bližšího než to, že byl jedním z blízkých biskupa Vojtěcha. Jemu také autor v prologu připisuje své dílo. Typické je pro ni užívání rozsáhlých souvětí, nezvyklý slovosled nebo také mnoho synonym. Z Kristiánovy legendy jsou také patrné mocenské intriky na knížecím dvoře. Přestože bývá Kristiánovo dílo nazýváno legendou, nejde ještě o legendu ve středověkém slova smyslu. Není to vyprávění náboženského rázu, které se snaží působit na vnímatele příkladem světcova života. Jde spíše o historické dílo zabývající se počátky křesťanství na našem území a všímající si prvních světců. Z Kristiána jsou odvozeny některé mladší legendy, z nich např. Oriente iam sole, ale i jiné. Je v ní patrná syntéza latinské a řeckoslovanské vzdělanosti. S tím souvisí i obraz Ludmily, kolem níž se měla soustředit slovanská vzdělanost v Čechách 10. století, kde hlavní roli hrála skupina moravských učenců. Podle tzv. Kristiánovy legendy byla Ludmila, Václavova babička, napřed stejně horlivou pohankou, jako po přijetí křtu horlivou vyznavačkou křesťanství a mučednicí. Zázraky, které uvádí Kristián v desáté kapitole, již můžeme vidět v nejstarších václavských legendách, které mu byly zřejmě pramenem. Zobrazuje ale i legendy nové, o kterých se nejstarší díla z 10. století nezmiňují.

O sv. Ludmile se můžeme dočíst také v legendách o sv. Václavovi. Zatímco První staroslověnská legenda o svatém Václavu se nezmiňuje o konfliktu mezi Drahomírou a Ludmilou, ve Druhé staroslověnské legendě si můžeme povšimnout slov, která si stěžují na Václavovy mnišské způsoby, za něž může právě Ludmila a její kněží.

„Vždyť ten, který má být knížetem, je duchovními a mou tchyní zkažený, takže je jako mnich! Ji samu zahubím, a tamty vyženu ze země.“ A ihned poslala své rádce a dala svou tchyni Ludmilu uskrtnit.“

Druhá staroslověnská legenda o svatém Václavu jasně popisuje, že se Ludmila stala obětí Drahomířiných intrik.

Dalším dílem je Proložní legenda o svaté Ludmile. Prolog neboli synaxář je liturgický sborník stručných životopisů světců, řazených podle kalendáře. Tato proložní legenda pojednává zasvěcení kostela, do něhož byly přeneseny Ludmiliny ostatky. Ostatky byly vyzdvíženy a přeneseny v říjnu, uloženy v listopadu. Svátek přenesení se slavil a slaví 10. listopadu. Uvádí také počet dětí, jež měla Ludmila porodit – tři syny a jednu dceru. Žádný pramen ale neuvádí jména všech dětí, většina zmiňuje pouze Spytihněva a Vratislava. O existenci dcer se dozvídáme jen z Ludmiliných legend, jejich počet se ovšem ne vždy shoduje. Někde se objevuje dcera jedna, jinde se objevují až dcery čtyři. Dále uvádí zemi, odkud Ludmila pocházela, a tou zemí je Srbsko. Kosmas jmenuje jako jejího otce Slavibora, kterého představuje jako předáka z hradu Pšova (Pšov – staré označení Mělníka). Latinská legenda Fuit in provincia Boemorum jmenuje rovněž Slavibora, ale říká pouze, že pochází z „jiného kraje“. Dalimil Ludmilu považuje za příslušnici českého kmene, pocházející z mělnického kraje. V tom se shoduje s Kosmovou kronikou Mohlo jít ale opět o záměnu. Mělnicko nejspíše zaměnili s Milskem, což je část území Srbska. Obě možnosti by také svědčily o Bořivojově promyšleném tahu. Pro českou kotlinu byli polabští Slované přirozeným obraným valem. Stáli právě mezi Čechy a Sasy. Případným útokům ze strany Sasů by se tak Bořivoj vyhnul, pokud by se oženil se ženou, pocházející ze země Polabských Slovanů. Druhou možností by si Bořivoj pojistil svou pozici proti Frankům, kteří útočili proti Slovanům, pod záminkou šíření křesťanství. V tom případě bylo pro Bořivoje důležité přijmout křest. Jediným křesťanským státem vedle Franků byla právě Velká Morava, v čele se Svatoplukem. Zmiňuje se také o Bořivojově smrti, který podle rukopisu skončil v třiceti šesti letech a obsahuje též krátkou zprávu o tom, že Bořivoj s Ludmilou vyznávali v mládí dávnou slovanskou víru předků. Oproti Fuit in provincia Boemorum je Proložní legenda stručnější.

„A otcovský stolec převzal její syn Vratislav. Ten pak, dosáhnuv třiatřiceti let, spočinul v Pánu. I ujal se vlády Václav, Ludmilin vnuk. Tehdy začala matka Václavova obmýšlet zlo proti své tchyni Ludmile a všemožně hledala, (jak) ji zahubit“

Stručnější je také v zobrazení Drahomířiných intrik proti Ludmile. Oproti Fuit in provincia Boemorum je v ukázce Proložní legendy zobrazen počet Ludmiliných vrahů. Fuit in provincia Boemorum jejich počet neuvádí.

„Ale její snacha se smluvila se dvěma velmoži a poslala je na Tetín, aby její tchyni Ludmilu zahubily. Chopivše se pak Ludmily, hodili jí na šíji provaz a uškrtili ji. A tak vzala konec života, v den sobotní, v první hodině noční. Žila let šedesát a jedno léto. A zalíbila se Bohu, přijavši korunu mučednickou. Neboť Bůh skrze ni ukázal znamení a div na místě, kde byla pohřbena – nebylo (to) totiž v kostele, ale pode zdí hradní – a tam se po všechny noci zjevovaly hořící svíce; a jakýsi slepec prohlédl, dotknuv se prsti, kde Ludmila ležela. A od té doby se událo mnoho zázraků.“

Více se o zázracích, dějících se po Ludmilině smrti, zmiňují pozdější díla, která byla psána především proto, aby podpořily kult této kněžny a pozdější svěťce. Jinak je scéna Ludmilina zavraždění popisována v latinské legendě Fuit in provincia Boemorum, kde předchází vlastnímu vražednému aktu dramatická slova.

„I řekla jim : „Bratři, proč jste přišli s takovou zuřivostí? Cožpak jsem vás neživila jako syny? Své zlato, stříbro a drahocenná roucha dala jsem vám; a dopustila-li jsem se nějaké viny na vás, povězte mi.“

Oni však nedbajíce mírumilovných slov stáhli ji z lože a vrhli ji na dlažbu.

Tu jim řekla: Zadržte, bratři, maličko, aspoň než dokončím svou modlitbu!“ A s rukama rozepjatýma modlila se k Pánu. Domodlivši se řekla ji: „Zapřisahám vás, bratři, setněte mne!“ To totiž říkala, aby si prolitím krve zasloužila přijetí koruny mučednické. Oni však nesvolili, nýbrž vložili provaz na hrdlo její a zardousili ji.“

Proložní legenda spolu s latinskou Fuit in provincia Boemorum a Kristiánovou legendou uvádějí jako den smrti kněžny sobotu 16. září. Možným rokem smrti by tudíž byl buď rok 920 nebo rok 921. Proložní legenda je jediná, která obsahuje detail Ludmilina pohřbení. Zmiňuje se o tom, že její pohřbené tělo neleží v kostele.

Dalšími výraznými literárními díly byly středověké kroniky, staroslověnské, latinské a i jedna česká.

Kosmova Kronika česká se ve středověku těšila mimořádné oblibě. Byla často opisována a doplňována, čímž vzniklo několik pokračování (Kanovník vyšehradský, Mnich sázavský a další). Najdeme v ní zásadní zmínku o rodě Přemyslovců a o osudu ostatků sv. Ludmily.

Kosmovi pokračovatelé věnují pozornost několika zázračným příhodám kolem ostatků svaté Ludmily, které byly v klášteře uloženy. Mělo to pravděpodobně podpořit úsilí kláštera o dosažení její oficiální kanonizace. Ludmila v díle vystupuje jako

patronka jeptišek a vůbec celého kláštera. Kronikář popisuje poničení kláštera svatého Jiří, mučedníka, a svaté Ludmily, mučednice. Níže můžeme přečíst pasáž, ve které se při pokusu odnesení Ludmiliných ostatků stal zázrak.

„Povolavše Verner, kameníka a zedníka, žádaly ho, aby vypátral mezi kameny a ohořelým dřívím. A aj, z vůle Boží nalezl Verner rakev neporušenou a ohněm nedotčenou, a vrátiv se radostně k paním, oznámil jim radostnou zvěst, žádaje za ni odplatu.“ Následuje blahoslavení Boha, díky němuž se Ludmiliny ostatky našly neporušené a zachycuje zázrak další: „ale jako by se byly lekly, couvly v své smělosti, a zavolavše kněze Puda, pokusily se za jeho rady a pomoci vynést rakev. A když vyšly k hradní bráně, našly ji zavřenou a zamčenou, jako by se stavěla na odpor jejich cestě, a ač se do brány vši silou opíraly a usilovně ji viklaly, nedovedli ji otevřít. Tímto zázrakem zmateny, vrátily se na místo, odkud vyšly.“

Verner, který v díle vystupuje jako pomocník jeptišek, má ještě další úlohu. Jako zloděj části Ludmiliných ostatků dojde odplaty. Při stavbě chrámu, kterou měl vést Verner, přišli o život jeho pomocníci. Tři roky nato došlo i na samotného zloděje Ludmiliných ostatků.

„Téhož roku bylo celé jaro suché. Rovněž téhož roku, dne 12. května, mráz tak silně poškodil vlnice a ovocné stromy, že nepřinesly vůbec žádnou úrodu. Uškodil též ozimému i jarnímu setí pšenice, žita, ječmene, hrachu i jiného zrna po celých Čechách tak, že se musila na velmi mnohých místech setba posekat, protože by byla asi jen velmi malou nebo žádnou úrodu nepřinesla k prospěchu lidí.“

Po tomto obrazu země staví autor další Ludmilin zázrak. V kostele svatého Jiří mělo dojít ke krvácení nohou Ukřížovaného, který byl postaven nad hrobem blahoslavené Ludmily.

Zbraslavská kronika je největší předhusitskou kronikou. Zmiňuje se o Ludmile, která je zde jmenována spolu s ostatními svatými. Tvoří součást listu, který zřejmě sloužil k předčítání při modlitbách. List je připisován svatému Ondřejovi.

„svaté Máří Magdalénské, svaté Gertrudy panny, jedenácti tisíc panen, svaté Ludmily a jiných přemnohých svatých. Titul je připsán svatému Ondřejovi. Tito a všichni svatí Boží, nechť se ráčí přimlouvati za mne hříšníka u Hospodina! Amen!“

Významnou myšlenkou v Kronice české Přibíka z Radenína, zvaného Pulkava, je vyzdvižení přemyslovské tradice. Uvádí nám již známé informace, že

Ludmila pocházela z Pšova u Mělníka a měla dva syny. Dozvídáme se, že Vratislav byl zakladatelem kostela svatého Jiří na Pražském hradě. Toto místo mělo být i místem jeho pohřbení. Vratislavovo jméno bylo v německých pramenech zkomoleno na Vitislav. U Drahomíry pouze upřesňuje, že střediskem tehdejších polabských Slovanů byla Brehma (pozdější Brandenburg). Rozděluje výchovu Drahomířiných synů. Prvního měla vychovávat blahoslavená Ludmila, druhého bezbožného syna Boleslava Drahomíra, kterého měla pobízet k pohanským obřadům.

Autor hovoří o Ludmile jako o nejslavnější paní a patronce Čechů, první perle a prvním květu v Čechách utrženým. Při popisu jejího zavraždění zároveň potvrzuje i Ludmilinu svatost, kdy ji do nebes doprovází sám Kristus.

„Kristus ji ovinul zlatým řetězem a vzal ji na nebesa.“

Jan Marignola v Kronice české mluví o Ludmile jako o zářící hvězdě. Jeho dílo je rozděleno do kapitol. Kapitola O Bořivojovi, prvním knížeti Čechů, se zmiňuje o působení Konstantina a Metoděje na slovanském území. Dále zaznamenává přijetí křtu a exil Ludmily s manželem. Autor se zmiňuje o Ludmiliných dětech. Podle něj měla mít tři syny a tři dcery. Později mělo dojít k úmrtí jednoho syna, proto se nejspíš v dílech objevuje jen Spytihněv a Vratislav. Tyto dvě kroniky se shodují v tom, že používají přirovnání k biblickým postavám. Ludmiliny vrahy nazývá syny Satanovými, Drahomířiny děti jsou pro změnu přirovnávány k Ábelovi a Kainu.

Také popisuje zázraky, které se děly po Ludmilině smrti. Tělo, které mělo ležet několik let na shnilé desce, bylo po nalezení neporušené. Dále říká, že v místě, v němž měla být pohřbena, stoupala voda. Jakmile byl ale kostel vysvěcen, voda ustoupila a Ludmila mohla být na tomto místě pohřbena. Zázrak ukazuje i oheň:

„neboť, když kousek jejího šatu nebo závoje byl předložen biskupu Heřmanovi, aby ho uložil s ostatními ostatky v oltáři sv. Petra, a biskup ho zlobně odhodil přes odpor abatyše, která tvrdila, že Ludmila je svatá boží mučednice, Bůh uchoval část jejího závoje, pohozenou do misky planoucí žhavým uhlím, neporušenou uprostřed plamenů.“

Kronika tak řečeného Dalimila pochází ze 14. století a o jejím autorovi mnoho nevíme. Byl patrně příslušníkem drobné šlechty. Jde o kroniku rýmovanou, která líčí české dějiny od jejich počátků až do roku 1314. Je nejstarší česky psanou kronikou vůbec a obsahuje také legendu o svaté Ludmile.

Popis života sv. Ludmily začíná Bořivojem I., který se po radě Svatoplukově nechal pokřtít. Kronika popisuje, že se tak stalo nejprve bez Ludmily a místem pokřtěni se stal Velehrad. Ve starších pramenech místo není uváděno. Velehrad jako sídlo moravského biskupství uvádějí až prameny 2. poloviny 13. století. Dalimil též uvádí rok Bořivojova křtu – 894. Podle historiků již nebyl Metoděj a pravděpodobně ani Bořivoj živ. Chybné datum bylo zřejmě převzato z Kosmovy kroniky. Ludmila (v kronice Lidmila) je popisována jako ušlechtilá, ctná a poctivá žena. Je zde popsáno, že Ludmila předem věděla, že se ji její snacha snaží zabít, přesto trávila svůj poslední čas v modlitbách. Oproti Kosmovi je již v textu zpodobněna jako svěťice.

„V modlitbách je její posila. Sirotám též dary posílá. Tak se chystá, že smrt přivítá. V tom pod hradem zahřmí kopyta. Lidmila ví, že ji utratí brzy oni vrazi najatí.“

V česky psané literatuře se příběh o Ludmile objevuje v Obrazech národa českého od Vladislava Vančury. Není zde popisována jako svěťice, ale jako historická postava. Zajímavě je popsán spor mezi Drahomírou a Ludmilou. Autor se o Drahomíře vyjadřuje jako o kněžně války a paní bojů. Rovněž je ale ženou obrany. Svě země chtěla uchránit před nájedzy Jindřicha I., zvaného Ptáčník. Tím se nejspíše dostala do sporu s Ludmilou, která vyznávala opačný směr. Chtěla zabránit válce, a tak její vliv stál právě proti Drahomíře. Dílo tak ukazuje, že rozepře mezi dvěma kněžnami byly hlavně v rovině politické.

Na závěr je důležité zmínit poznatky z posledních výzkumů E. Vlčka a jiných, kteří se zabývali Ludmilou jako historickou postavou.

Je možné, že konflikt mezi dvěma kněžnami nebyl motivován nábožensky, ale politicky. Odstranění svatě Ludmily tedy nemuselo být vraždou, která měla vyřešit osobní spor o výchovu vnuků ani spor pohanství a křesťanství, jak se dozvídáme z legend.

Další úvaha se týká pohanství kněžny Drahomíry. Z historického hlediska vyplývá, že by se těžko vyznavačka pohanství mohla stát českou kněžnou a nastoupit na knížecí stolec. Je proto možné, že konvertovala ke křesťanství záhy po sňatku, byť mohla vůči projevům pohanství zůstat nadále velmi tolerantní. Také masové pronásledování křesťanů ze strany Drahomíry nikdy nebylo historicky prokázáno.

Také okolnosti smrti svatě Ludmily jsou velmi problematické. Objevuje se i názor, že dost dobře mohlo jít o vykonávání rozsudku, ke kterému Ludmilu odsoudil sněm, a ne o vraždu, jak vyplývá z legend. Také z toho, že Drahomíra nechala popravit Tunnu a Gomona s celými rodinami vyplývá, že vrazi mohli jednat podle vlastního uvážení, a tudíž by Drahomíra s jejím zavražděním neměla nic společného.

Je důležité, abychom měli na paměti, že legendisté svá díla psali s časovým odstupem od popisovaných událostí. A zřejmě pro ně nebyly časové údaje tak důležité. Šlo jim zejména o vykreslení křesťanských skutků a popis mučednické smrti jejich hlavního hrdiny, v našem případě hrdinky svatě Ludmily.

TVOŘENÍ KOSTELA SV. LUDMILY - 3. ROČNÍK

PROJEKT SV. LUDMILA

V letošním roce 2021 si připomínáme 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily patronky České země. V naší škole jsme si toto výročí připomněli týdenní projektem zaměřeným na život sv. Ludmily.

V pondělí si žáci 4. a 5. ročníku pro své mladší spolužáky přichystaly 6. stanovišť s úkoly na téma sv. Ludmila patronka slepců. Žáci v tělocvičně chodili ve dvojicích se zavázanýma očima po překážkové dráze. Jeden měl zavázané oči a druhý jej vedl. Kreslili poslepu na papír dům a slunce, poznávali různé předměty s rukama za zády, stavěli poslepu kostky a dávali sirky do krabičky, ochutnávali různé pochutiny a hádali zajímavé zvuky poslepu. Po splnění úkolů na ně čekala první část rozstříhaného obrázku, který si lepili na A4 papír. V úterý žáci 1. – 3. ročníku procházeli opět 6. stanovišti zaměřených na sv. Ludmilu jako patronku vinařů. Žáci 4. a 5. ročníku si na začátku připravili malou scénku s panovnicí a vinaři, a potom už začalo plnění úkolů a soutěžení. V tělocvičně žáci sbírali hrozny, a ve třídách kreslili vlastní etiketu na láhev vína, seznamovali se s náradím, které používají vinaři, trefovali se do špačků pomocí šipek a terče, ochutnávali hrozny a na závěr si zatančili na písničku o víně („My máme rádi víno“). Tato část projektu byla zábavná a opět za ni žáci získali další část obrázku.

Ve středu byly stanoviště v okolí Suché Loze. Téma tohoto dne bylo sv. Ludmila patronka vychovatelů. Tentokrát se zúčastnily všechny třídy a pomocí fáborků se dostávaly k úkolům, které po dané cestě plnili. Museli najít 5 stromů a pojmenovat je, posklá-

dat obrázek vychovatele a učitele národů J. A. Komenského, dále se seznámili s pravidly slušného chování, skládali modlitbu ke sv. Ludmile a posledním úkolem bylo vyluštit jméno vnuka, kterého vychovávala (Václav). Cesta dovedla všechny třídy ke kapli sv. Petra a Pavla v Losoch, kde získali další část obrázku.

Ve čtvrtek proběhlo zábavné odpoledne nazvané „Květy svaté Ludmily“ Každé stanoviště představovalo jednu část života sv. Ludmily a tato část byla ztvárněná jedním květem. Na stanovišti s lilii (křesť sv. Ludmily) žáci hledali předměty schované v písku ve vodě, na stanovišti s kalou (stavitelka božích svatyní) převáželi dětskými kolečky cihly, na stanovišti s kopretinou (ochranitelka rodiny) se seznamovali s povinnostmi členů rodiny, na stanovišti s růží (panovnice bohatých a chudých) obkreslovali mince, u stanoviště s orchidejí (zachovatelka pokoje v rodině a knížectví) skládali puzzle sv. Ludmily a poznávali bylinky, na stanovišti s šeríkem (korunou mučednictví zdobená) procházeli poslepu pomocí provázku nataženého na stromech a zde ještě ochutnávali ne moc dobré pochutiny např. sůl, pepř, citrón a u posledního stanoviště byl květ vlčí mák (prvomučednice našeho národa) a zde postupně opisovali části modlitby, kterou si zapamatovali. Za odměnu a splnění všech úkolů je čekala další část obrázku.

V pátek nás čekala krátká meditace ke sv. Ludmile v kostele sv. Ludmily. Na začátek zazněl chorál od Hradišťanu Pozdraveno budíž

světlo, při kterém nesly děti svíce se vzpomínkou na lidi postižené hurikánem na Moravě. Po krátkém přivítání otce Jiřího následovalo modlitební pásmo „Květy svaté Ludmily“, kdy děti přinášeli dané květy, řekli modlitbu a přímlyvy. Toto pásmo bylo proloženo písní o svaté Ludmile. Potom jsme se pomodlili modlitbu Otče náš staroslověnsky, následovali litanie ke sv. Ludmile a pozhánání od otce Jiřího. Závěrečnou písní jsme se rozloučili i s celotýdenním projektem.

V rámci celého měsíce června jsme ve škole v hodinách výtvarné výchovy vytvářeli obrazy symbolizující části života sv. Ludmily společně s danými květy. Žáci 3. ročníku ztvárnili maketu našeho kostela sv. Ludmily. Žáci 1. a 2. ročníku ztvárnily sv. Ludmilu v různých podobách. Všechny tyto výrobky budou vystaveny v obecním sále a v kostele sv. Ludmily na Sucholožské hody. V pátek 20. 8. proběhne vernisáž v obecním sále i s doprovodným programem. Jste všichni srdečně zváni. Touto cestou také děkuji všem žákům naší základní školy a jejich učitelkám, které se tohoto projektu zúčastnily a vytvořily nejen krásné výtvary, ale i vzpomínky na sv. Ludmilu, jejíž život patří k základům české státnosti a je vzorem pro nás všechny.

Mgr. Eva Gazdíková

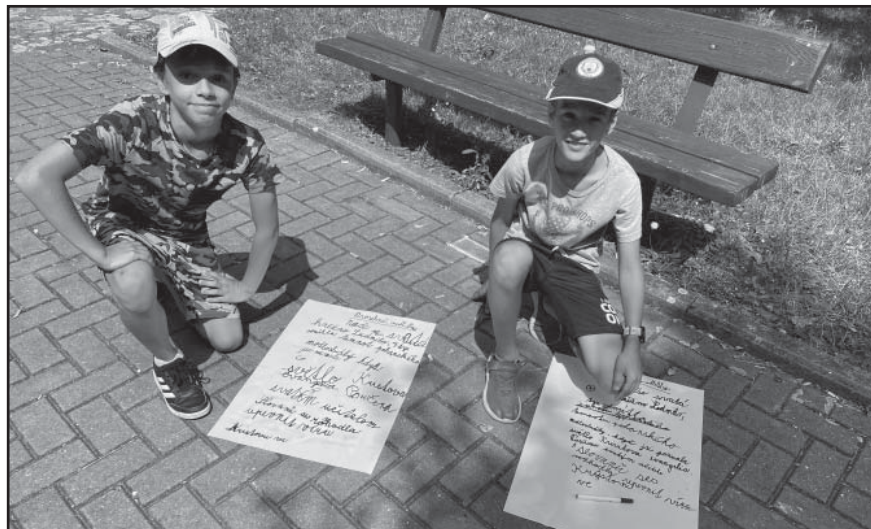

MEDITACE V KOSTELE SV. LUDMILY

PROJEKT SV. LUDMILA

STEZKA KVĚTY SV. LUDMILY

PROJEKT SV. LUDMILA

SV. LUDMILA PATRONKA SLEPCŮ

PROJEKT SV. LUDMILA

SV. LUDMILA PATRONKA VINAŘŮ

Pozvánka na výstavu

„Květy sv. Ludmily“

k 1100. výročí od mučednické smrti sv. Ludmily

Výstava se uskuteční v čase Sucholožských hodů v obecním sále a v kostele sv. Ludmily v Suché Lozi.

Jedná se o výstavu prací žáků ZŠ Suchá Loz.

- 20. 8. od 18.00 - zahájení výstavy v obecním sále
- 21. 8. od 14.30 - v obecním sále 14.00 – 16.00 - v kostele sv. Ludmily
- 22. 8. 15.00 – 17.00 - v obecním sále i v kostele sv. Ludmily

Všichni jste srdečně zváni.

Sucholožské HODY

19.8. - 22.8. 2021

ČTVRTEK 19. 8.

- ▶ skautská klubovna Podhorka u Bašty - Skautské středisko Suchá Loz

18.00 - 21.00 "Skauti zapalují hody" - kytarový večer u táboráku s kapelou Mudrlanti

- ▶ **obecní sálek**

18.00 – 21.00 Putovní výstava Unbreakable – výstava českého skautingu

PÁTEK 20. 8.

- ▶ **obecní sálek, obřadní místnost a obecní sál**

od 17.30 zahájení výstavy „Fotoklubu Suchá Loz“

od 16.00 Putovní výstava Unbreakable – výstava českého skautingu

od 18.00 zahájení výstavy „Květy svaté Ludmily“ – výstava prací dětí ze Základní školy Suchá Loz

- ▶ **areál hřiště - TJ Sokol Suchá Loz**

20.00 taneční zábava se skupinou GENERACE

SOBOTA 21. 8.

- ▶ **kaple sv. Rocha – Farnost Bánov**

13.30 POBOŽNOST ke sv. Rochu

- ▶ **prostranství u kulturního domu**

15.00 – 18.00 „Hodové zpívání“ –

spolek PLKOTNICE a jiné soubory (výtěžek z akce bude věnován na pomoc lidí postižených tornádem)

ZPESTŘENÍ SOBOTNÍHO DNE

- ▶ **obecní sálek, obřadní místnost a obecní sál**

od 14.30 tradiční výstava fotografií různých autorů ze Suché Lozi

od 14.30 výstava „Květy svaté Ludmily“ v obecním sále

od 10.00 Putovní výstava Unbreakable – výstava českého skautingu
17.00 Vernisáž putovní výstavy „Unbreakable“ s doprovodným programem - výstava českého skautingu

- ▶ **kostel sv. Ludmily**

14.00 – 16.00 Výstava k 1100. výročí od mučednické smrti sv. Ludmily - projekt dětí ze ZŠ Suchá Loz

VEČERNÍ PROGRAM

- ▶ **prostranství u kulturního domu**

20.00 - 24.00 CM „PAJTÁŠ“

NEDĚLE 22. 8.

- ▶ **okolí centra obce**

10.00 – 18.30 Hodový jarmark

- ▶ **kostel sv. Ludmily - Farnost Bánov**

9.45 řazení průvodu na mši svatou u kaple sv. Rocha
10.00 průvod ke kostelu sv. Ludmily
10.30 slavnostní mše svatá Mons. Vojtěch Šíma

- ▶ **prostranství u kulturního domu**

15.00 – 17.00 CM „GRAJCAR“

- ▶ **areál hřiště - TJ Sokol Suchá Loz**

20.00 taneční zábava s DJ Trnka

ZPESTŘENÍ NEDĚLNÍHO DNE

- ▶ **obecní sálek, obřadní místnost a obecní sál**

14.30 – 17.00 tradiční výstava fotografií od různých autorů ze Suché Lozi

14.30 – 17.00 Putovní výstava Unbreakable – výstava českého skautingu
15.00 – 17.00 výstava „Květy svaté Ludmily“ v obecním sále

- ▶ **kostel sv. Ludmily**

15.00 – 17.00 Výstava k 1100. výročí od mučednické smrti sv. Ludmily - projekt dětí ze ZŠ Suchá Loz

www.suchaloz.cz

SUCHOLOŽSKÉ LISTY vydává Obec Suchá Loz, Suchá Loz 72, Suchá Loz 68753. IČO 00291374.

V nákladu 400 ks. Zpravodaj vychází 3 – 4 x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 22762.

Odpovědná redaktorka: Mgr. Eva Gazdíková, Redakční rada: Bc. Václav Bujáček, Mgr. Petr Gazdík,

Mgr. Hana Máčalová, Martina Hornáková, Mgr. Josef Gregárek, Věra Kočicová, P. Jiří Putala,

Mgr. Marie Vaculová, Ing. Pavel Cícha. Sazba a grafická úprava: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz